

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203956
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120203956.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. W. XXXX/X, XXX XX T., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 801,25 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/58/2020-38 zo dňa 01.10.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„1. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 801,25 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
2. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.03.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 801,25 eura. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8Csp/170/2018 ukončeného rozsudkom zo dňa 14.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/65/2019 zo dňa 23.05.2019 bol úspešný v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 19.06.2019. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musel brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadost'učinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Výšku primeraného finančného zadost'učinenia vyčíslil ako polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor obohatiť. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, nesúhlasil s výškou žalovaného primeraného finančného zadost'učinenia a v podstate poprel, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalovaným a žalobcom neobsahuje povinné náležitosti.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom pre zmeškanie č.k. 8Csp/170/2018-45 zo dňa 14.11.2018 Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu T. U., nar. XX.XX.XXXX proti žalovanému Poštová banka, a.s. rozhodol, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.602,47 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/65/2019-69 zo dňa 23.05.2019 bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 8Csp/170/2018-63 z 01.04.2019, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.06.2019.

Citujúc ustanovenia § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, mal súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, teda k strate finančných prostriedkov, žalobca musel aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby na súd. Žiadanú výšku peňažného zadostučinenia 801,25 eura mal súd prvej inštancie za primeranú, dodávateľ má jednoduchú možnosť sa jej zaplatiť prípadne aj iným zodpovednostným následkom v iných úverových prípadoch vyhnúť tým, že bude podnikat' v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie uviedol, že úspech žalobcu v spore v základnom konaní vo veci vydania bezdôvodného obohatenia vytvoril právny rámec pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie čo vychádza zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Samotné úspešné uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadostučinenie, ktorého výška je už na posúdení súdu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a návrh žalobcu zamietol, majúc za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci čím sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného žalobcovi nevznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, zmluva, ktorá bola medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), k). V tejto súvislosti poukázal na rozhodovacu prax súdov, poukázal tiež na to, že pri priznávaní finančného zadostučinenia je potrebné výšku peňažnej formy posudzovať v závislosti od konkrétnych podmienok každého jednotlivého prípadu zo subjektívnych aj objektívnych hľadísk, pričom objektívnymi hľadiskami sú najmä závažnosť a intenzita protiprávneho konania, subjektívnymi hľadiskami sú miera zavinenia skutku, motív konania, okolnosti ako k protiprávnemu konaniu došlo, správanie sa škodcu vo vzťahu k upozorneniam a požiadavkám poškodeného. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 1Odon/45/1997. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal dôvodnosť výšky primeraného finančného zadostučinenia žiadnymi subjektívnymi ani objektívnymi hľadiskami a preto jeho nárok považuje za neoprávnený v celej výške. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvodnosť nároku žalobcu vzhľadom na tvrdenú funkciu primeraného finančného zadostučinenia, t.j. účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, žalobu mal zamietnuť v celom rozsahu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia podľa neho zaoberal všetkými relevantnými otázkami skutkového a právneho charakteru čím svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Podľa žalobcu jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. V základnom konaní, konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018, bolo jeho žalobe v celom rozsahu vyhovené. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 5Co/65/2019 z 23.05.2019 čím sa naplnili podmienky pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Rozhodnutia súdu v základnom konaní sú hmotnoprávnou podmienkou pre nárok na primerané finančné zadostučinenie, z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako zo záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva v základnej veci nie je možné v konaní o primerané finančné zadostučinenie ani rozširovať ani zužovať. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, z ktorých vyplýva, že priznané boli sumy finančného zadostučinenia vo výške v akej bola v súvislosti s obohatením sa dodávateľa alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená. Mal za to, že je dôvodné prvoinštančný rozsudok ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania; žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca je, čo sa obsahu týka, úkonom žalujúcej strany, ktorým vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom tejto strany je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude žalobca ako strana sporu úspešný závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré táto strana pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré uvádza zákon a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

6. Náležitosti žaloby sú vymedzené ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Podľa ods. 1, 2 tohto zákonného ustanovenia, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby pričom v zákone je výslovne uvedené, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

7. Žalobca podal na súde prvej inštancie dňa 30.03.2020 žalobu, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 801,25 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku ako primerané finančné zadostučinenie, keďže v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018 bol úspešný nakoľko rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/65/2019 z 23.05.2019 bolo právoplatne rozhodnuté v konaní o jeho žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky tak, že žalovanému bola uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie 1.602,47 eura, pričom v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie je uvedené, že žalovaný sa k žalobe a prílohám napriek výzve súdu v stanovenej lehote nevyjadril. Preto súd rozhodol v časti týkajúcej sa splnenia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie rozsudkom pre zmeškanie a v prevyšujúcej časti, t.j. v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok vec vylúčil na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté o trovách celého konania.

Iné ako takto vymedzené rozhodujúce skutočnosti, t.j. skutočnosť, že v dôsledku procesnej pasivity žalovaného, ktorý sa v súdom stanovenej lehote k žalobe nevyjadril, z ktorého dôvodu bolo rozhodnuté o jeho povinnosti vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, pričom nárok na určenie neprijateľných zmluvných podmienok bol vylúčený na samostatné konanie, sa v žalobe nenachádzajú, pričom ide o osobitnú náležitosť žaloby, ktorú nie je možné nahradiť odkazom na označené dôkazy. Zo žaloby tak nie je zistiteľné ktoré právo žalobcu, ktorým konkrétnym osobitným predpisom alebo zákonom č. 250/2007 Z.z. malo byť porušené.

8. O takto vymedzenom žalobnom návrhu súd prvej inštancie konal a za postačujúce mal len zistenie, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018 bol žalobca s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia úspešný keďže disponuje právoplatným rozsudkom pre zmeškanie.

9. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal výklad dotknutej právnej normy, ktorý je v súlade s ústavou, čo je základným predpokladom pre ústavne konformnú aplikáciu tejto právnej normy na zistený skutkový stav. Zákonosť konania pred súdom predpokladá, že súd koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkých zákonom vytvorených prostriedkov na dosiahnutie účelu občianskeho súdneho konania. Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa, ktorej nebezpečenstvo spočíva v potenciálnom uplatnení ničím (objektívne) nepodloženej úvahy súdu bez objektívneho limitu, ktorý je v podmienkach právneho štátu okrem iného garantovaný zákonnými spôsobmi zisťovania skutkového základu pre rozhodnutie. Objektívny postup súdu v občianskom súdnom konaní sa tak musí prejaviť nielen vo využití všetkých legálnych a pritom dostupných zdrojov zisťovania skutkového základu pre rozhodnutie vo veci samej, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje (musí obsahovať) aj odôvodnenie, ktoré nepochybne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich uplatnenia v súlade s procesným predpisom (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.05.2010, sp.zn. 1Obo/23/2008).

10. Vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky citovaného v predchádzajúcom bode tohto uznesenia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, je zrejmé, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, pričom tento vzťah musí byť objektívne zrozumiteľný a presvedčivý, aby bolo možné získať odpoveď na relevantnosť žalobou uplatneného nároku a výhrady na podstatné argumentačné tvrdenia žalovaného spochybňujúce dôvodnosť žalobou uplatneného nároku.

11. Súd prvej inštancie sa s odkazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zaoberal všeobecnými teoretickými predpokladmi práva na primerané finančné zadosťučinenie, nie však vo vzťahu ku konkrétne prejednávanej veci. Je tak zrejmé len to, že žalobca bol v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/170/2018 úspešný z dôvodu procesnej pasivity žalovaného, nie však to, ktoré konkrétne právo žalobcu ako spotrebiteľa malo byť porušené, nie je to v rozsudku uvedené a ako rozhodujúca skutočnosť to nie je uvedené ani v žalobe. Nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie podstatné predpoklady pre rozhodnutie o nároku, ktorý bol predmetom konania neobjasňuje, nie je tým preskúmateľné, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (článok 46 Ústavy Slovenskej republiky, článok 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Odvolanie žalovaného bolo dôvodné, súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

12. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a rozhodne, posúdi či sú splnené predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, posúdi všetky skutočnosti, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie a určí ich význam vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku, vyhodnotí námietky žalovaného prezentované vo vyjadrení k žalobe, zopakované aj v odvolaní v tom zmysle či majú alebo nie nejaký význam vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku. Rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP a aby spĺňalo požiadavku vnútornej nerozpornosti.

13. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.